

Text Cyril Neumann

Foto Ilona Neumannová

XXII. ročník | číslo 16
12. 9. – 25. 9. 2014

Deník z Normandie

Posledních deset měsíců byla světová veřejnost doslova zahlcena přípravami Světových jezdeckých her v Normandii. Velkolepá akce byla marketinkově velkoryse pojatá a tak se není co divit, že leckterý fanoušek jezdeckého sportu dostal chuť být na sedmých jezdeckých hrách osobně přítomen. Pro Evropany se Normandie stala příležitostí k účasti i proto, že hry v roce 2018 budou až v kanadském Montrealu.

Normandské hry jsou za námi. Do centra kraje Calvados přilákaly statisíce diváků. Mezi nimi byla zákonitě celá řada Čechů a tak nejsem rozhodně jediný, kdo si ze západní Francie přivezl řadu zážitků. Předpokládám, že s průběhem sportovních bojů i jeho výsledky, jste již všichni podrobně seznámeni. Česká televize byla díky CJF zakoupeným přenosovým právům při tom. Pokusím se vás tedy nechat nahlédnout spíše do zákulisí.

O Normandii jsem věděl jenom málo, např. to, že Normané byli původem Vikingové a s Franky nemilosrdně bojovali. Až když se Norman Vilém Dobyvatel zmocnil Anglie, začal jejich vliv slábnout a postupně se z nich stali zcela obyčejní Francouzi. Síce obyčejní, ale díky normandské minulosti stále ještě trochu výjimeční. A taky to, že na pláži Omaha, začala jedna z nejvelkolepějších etap druhé světové války. Její součástí ale bylo i téměř úplné zničení normandského hlavního města Caen. Naštěstí je to již 70 let. Caen zase stojí a mohlo se tak stát centrem sedmých Světových jezdeckých her. A tak jedeme do Francie.

Čtvrtek

Bohužel je to trochu z ruky. Přes 1 300 km. Tedy pokud jedete z Prahy, někteří to měli ještě dál. Když jste hospodář a měl jste za úkol v letošním deštivém létě usušit ještě pár hektarů otav, byl plán odjezdu nejistý do samotného konce. Ale nakonec se jede. Kus noci a celý den. A pak najednou stojíte ve francouzské vesnici, kde máte bydlet, a navigace nemůže nalézt příslušnou ulici. Navíc si teprve tady pečlivěji přečtete název místa a dodatečně zjišťujete, že název není Grande St. Piere (což znělo velkolepě), ale Grange St. Piere. A grange je francouzsky stodola. Nakonec to ale klapne, a s přibývajícím šerem bydlíte. Prostředí je venkovsky půvabné a hostitelé milí. Ráno jedem do Caen na Kür.

Pátek

Ten začíná ve 13.30. Chvilku bude jistě trvat, než se zorientujeme a tak jedeme na desátou. Caen je ovšem město jako hrom. Příjezd ke

stadionu d'Ornano je značen a tak jsme tady. Společně s námi ale ještě dalších zhruba 20 000 lidí v cca 5 000 autech. To se dalo čekat. Klid, máme dost času.

Bohužel postupně zjišťujeme, že málokterý z dobrovolných pořadatelů hovoří anglicky. Naštěstí se dá pravděpodobně jen ve Francii nesrozumitelné Press nahradit slovem Journalist. Tomu již většina pořadatelů porozumí. Chápavě se rozjasní. To musíte tam a tam. Tam a tam ale jistě vědí, že je to tam, kde jste byli před 20 minutami. A tak několikrát dokola. Naštěstí támhle stojí Tomáš Holcbecher. To je ostřílený harcovník, ten bude vědět všechno. Co se však z jeho úst dozvídáme nelze publikovat. Peprně sice tuší kam bychom měli jet, ale je to daleko a dost komplikované. Nakonec, po tříkilometrovém bloudění akreditační centrum nalézáme. Bohužel není kde zaparkovat. Zkušenost z Prahy se hodí. Po několika objezdech budovy vmáčkne auto částečně na přechod a částečně na zákaz zastavení. Vždyť je to jen na chvilku.

Caen bylo omotané kilometry zelených zábrán

A pak to běží jako na drátku. V seznamech jsme nalezeni, kouzelné akreditační visačky otevírající sice ne všechny, ale hodně dveří máme na krku a vypadá to výborně. Nyní ještě parkovací kartu. Máme i potvrzení z mailové pošty, že jsme na základě včas podané žádosti, parkovací možnost získali. Karta ale není. Musí se to řešit výše. Minuty plynou. Ani výše si ale s řešením neumi poradit. Ano uznáváme, že byste kartu měli dostat, ale karta není. Jeďte zpátky, kartu Vám vydají na stadionu. Namítáme, že bez karty se tam ale nedostaneme. Máte pravdu, to asi ne. To ovšem nic nemění na tom, že karty opravňující ke vjezdu do areálu mají pouze uvnitř areálu. A tak musí jeden z týmu ven a prodrat se davem, zatímco druhý v autě částečně blokuje dopravu, částečně omezuje proudy chodců a současně se snaží pouze francouzsky hovořícímu dobrovolníkovi vysvětlit, že snad za pár chvil dorazí tolik potřebná parkovací povolenka. Ta je

(Pokračování na str. 2)

SJH navštívilo celkem 570 000 lidí, pomáhalo 3 000 dobrovolníků, akreditovali se zástupci 1 800 médií z 52 zemí, na televizní přenosy se koukalo 500 milionů diváků a během 15 dní se osmi disciplín zúčastnilo 967 soutěžících s 1 113 koňmi ze 74 zemí

Inzerce

Deník z Normandie

(Pokračování ze str. 1)

nakonec skutečně tady. Bohužel jen na dnešek, takže nás to zítra čeká znovu. Konečně smíme dovnitř. Je 13.20 a my jsme na tribuně. Začíná se za 10 minut.

Přes několikahodinovou rezervu to bylo o chlup, ale stálo to za to. Drezura je senzační. Líbí se nám i ti slabší. Ti nejlepší přijdou až po přestávce. Až při ní pochopíme, proč ve vyprodaném stadionu zeje uprostřed hlavní tribuny zhruba deset řad prázdnou. Jsou oblepené vlajkami Spojených arabských emirátů. A najednou se začínají plnit. Chystá se dekorování endurance. Arabů je najednou na tribuně plno a radují se z úspěchů svých jezdců. Poněkud osamoceně zde sedí i princezna Haya. Dekorovat nejde. Možná to není v ostrůvku téměř výhradně arabské společnosti vhodné. Princezna působí najednou velmi nejistě.

Na ploše se ale slaví. Do cíle dorazilo pouze 38 dvojic ze 173. Z našich nikdo. Nevíme, jak moc mohly sportovně technické podmínky ovlivnit výkony našich jezdců. Necelých 22% v cíli, ale ukazuje, že něco nebylo správně.

Arabové z tribuny odešli a začala druhá drezurní půlka. VALEGRO byl nepřekonatelný. Hlavně jsme ale úspěch přáli Adelinde Cornelissen. Letos 17letý PARZIVAL se před čtyřmi lety kouzlil do jazyka. Krev v hubě to je ortel. Přesto, že byl favorit, v Kentucky musel z kola ven. O to více mu letos přejeme alespoň bronzovou medaili.

Tisková konference je plná úsměvů a zlatá Charlotte Dujardin prozrazuje, že její trenér díky vřelému vztahu k alkoholu bude slavit trochu bujaře. Adelinde odmítá poslat PARZIVALA do důchodu a trvá na tom, že jejich kariéra pokračuje. První dlouhý den je za námi. Drezuristé se s Caen loučí, ale my teprve začínáme.

Zítra jedeme do Haras du Pin na kros všestrannosti. Tam je to s auty snazší. Všechny parkovací karty jsou zrušeny. Pokud spadne ještě trochu vody, zrušena budou i všechna parkoviště. Parkovací logistika je jasná. Kdo dřív přijde, ten dříve mele.

Sobota

V sobotu našťástí neprší. Cesta do národního hřebčína Normandie je nádherná. Silničky, silnice ale často i dálnice lemují neprodyšně mnohametrové živé ploty, za kterými lze tušit a někdy i zahlédnout pastviny plné ovcí, krav nebo koní. Ve většině městeček, kterými projíždíme, by

Charlotte Dujardin, VALEGRO a britská radost

šlo okamžitě natočit Tři mušketýry. Stačilo by sundat jen pár poutačů na McDonald a mohl by se objevit d'Artagnan i se svými přáteli. Tak jako by ve vesnicích a městečkách mohli okamžitě stanout vojáci Ludvíka XIII., na silnicích normandského venkova by se mohl klidně objevit Luis de Funés, Bourvill či Belmondo. Kulisa dodnes populárních francouzských komedií 60. let se téměř nezměnila.

Postupně se ale mění provoz a kolona začíná houznout. Hřebčín v Le Pin je již za humny. Ukazatel na cestu k hřebčínu prozrazuje, že stále se zpomalující kolona je dlouhá 3 km. Déšť našťástí na poslední chvíli ustal. Pokud existuje nějaký hlavní pořadatel, musel v závěrečných dnech před krossem spotřebovat antidepresiva na roky dopředu.

Organizátoři parkovací logistiky s byrokratickou pečlivostí zaplňují postupně nejvzdálenější parkoviště. Skutečně ranní ptáčata, mezi nimi i český televizní štáb reprezentovaný Josefem Malinovským s mnoha kily kamer, stativů a další techniky, tak musí na závoděště šlapat přes dva kilometry. Čím přijede později, tím to budete mít blíže. Zajímavá logika.

Atmosféra v areálu je ale úžasná. 40 000 návštěvníků vytváří jezdcům nepřetržitý divácký špalír. Již půda na parkovištích se pod námi houpe a tak je jasné, že terén koním dnes nic neusnadní. Postupně to potvrzují desetitisíce holínek, pohorek, ale i tenisek a div se i několik dámských lodiček, které postupně mění staletou trávu v zahnědlou blátivou plochu. Oproti tomu je traťový koridor stále zelený. Dobrovolníci okolí skoků po každém jezdcovi pečlivě upravují. Terén je tak až do konce závodu korektní.

Občas zaslechnete češtinu a tak i Martin Maivald a GOMBA, na které vyšel startovací čas uprostřed dne, má svoji domácí podporu. Pro jistotu se na něho jdeme podívat k osmičce. Co kdyby se něco stalo. Martin absolvuje rozvázně delší trať. Za potlesku diváků pokračuje dál. Na druhé straně této části soutěžní arény je

Řada diváků krosu byla snadno identifikovatelná

Martin Maivald a GOMBA je první poválečnou dvojicí v českých barvách, která dokončila světový šampionát

Na kros v Haras du Pin dorazilo 40 000 diváků

obtížná vodní kombinace s číslem 30 a 31. Přesouváme se k ní, ale jak si vede Martin, nevíme. Velkoplošné obrazovky na závodistišti českého jezdce ignorují. Už by tu měl být. Začínáme být nervózní, ale koridor začíná šumět. To označuje blížící se dvojici. Je to bělouš. GOMBA je tady a překvapivě lehce absolvuje obtížnou přímou variantu. Do cíle zbývá již jen pár skoků. Vypadá to sice na značnou penalizaci za čas, ale bude v cíli. Je to tak. Teď aby to dobře dopadlo zítra na kondičce.

Odpoledne se střídají vynikající výkony se slabšími, občas vypadne i favorit. Ulítl i Mark Todd. Téměř poslední Němka Sandra Auffarth a OPGUN LOUVO překonají trať na pohled tak lehce, že by snad mohli ještě pokračovat. My jsme ale unavení. Možná více než GOMBA. Není se co divit. Běžela trať jenom jednou. My ji šli nejmíň třikrát. Vlečeme se k autu a začíná přšet. Traktory na vytahování aut jsou nastartovány. Davem se prodírá sanitka. Hlavní pořadatel dostal možná infarkt. Nedivil bychom se tomu. Všichni v Haras du Pin si určitě řádně oddechnou, až za posledním návštěvníkem i účastníkem Her zaklapnou dveře. A tráva, ta se do jara vzpomatuje. Zítra čeká koně a jezdce přesun do centra Her. Parkur se jede na stadionu d'Ormano v Caen. Jedině nás mrzí, že ze samotného hřebčína jsme viděli jen centrální budovu, která z návrší trati vévodila. Samotný hřebčín byl veřejnosti uzavřen. Chápeme to.

Neděle

GOMBA prošla koníčkou bez problémů, Spolu s další šedesátkou koní je tak naložena do kamiónů, které ve třech kolonách uhánějí za doprovodu policie do 100 km vzdáleného Caen. Začíná se ve 14.30 a naše dvojice jde druhá. Neúprosně to značí, že je ze všech pokračujících druhá od konce. Martine promiň, ale ráno jsme si rekli, že to popřípadě zvládneš i bez nás. Proč? V nedalekém Deauville se běhá letošní poslední dostihový den. Být tak blízko a minout jedno z nejslavnějších závodistišť Evropy by bylo trestuhodné.

Přímořské Deauville je krásnější než jsme čekali. Ranní mlha se zvedla a my vstupujeme do dostihové svatyně, která nám tolik připomíná zrupně zbouranou Chuchli. Trávník před tribunou je plný lidí. Zázemí kouzelné, vše krásně účelné. Nedávno zde slavili 150. výročí. V jiných zemích Evropy možná čekají dostihy těžké časy. Ve Francii to tak ale nevypadá. Tribuna se plní a vládne senzační nálada. Nakonec nám to nedá. Viděli jsme dost a tak rychle za Martinem.

Je neuvěřitelné, v jaké kondici jsou koně po včerejším krosu. Patří mezi ně i GOMBA. Přes tři chyby na parkuru ostudu České republiky neudělala. Pro svět bezvýznamné vystoupení. Pro ČR první jezdec poválečné historie, který dokončil světový šampionát. Gratulujeme. Martin a GOMBA jedou domů spokojeni. Perlička nakonec. Pár vteřin před startem se ve vstupním tunelu na stadion řešil problém, zda znak Czech Team není komerčním logem. Nastalo i mírné zdržení. Co je moc, to je příliš. Nic by se nemělo přehánět.

Pondělí

Čeká nás den skutečného volna. Nejvíce se na něj těší určitě Josef Malinovský. Ten jede skutečně nadoraz. Všichni kdo jste se divali na TV, to možná tušíte. Za historicky první dokonlou informovaností české veřejnosti stojí právě on. My se jedeme podívat na pláž do městečka Arromanches. Zde jsou dosud ze spojenecké invaze rozsáhlé zbytky betonových pontonů. Na Světové jezdecké hry narazíte sice v oblasti Calvados všude. Invaze z 6. června 1944 ale stále vede. Je hlavním turistickým lákadlem. Muzea,

památníky a vzpomínky na dobu světové války jsou všudypřítomné. Návštěvník z centra Evropy je okouzlen mořem, ale srdce je sevřené představou času před 70 lety. Panoramatické kino je tak sugestivní, že se do očí derou slzy. 37 000 spojeneckých vojáků položilo život ve stodenní bitvě o Normandii. A s nimi 55 000 Němců. Nejde to na rozum. Rychle zpátky do současnosti. Zítra začíná skokový šampionát.

Naše trojice je již v plné síle v centru her. V neděli večer, jen co skončili jezdci všestrannosti, mohli i naši poprvé vyzkoušet plochu stadionu. Byli jsme při tom. Zuzanu a Ondru známe dobře. Chybí tady Aleš. S ním by nás to bavilo víc. Emma de Moussac moc úzasu nevbuzuje. Jak tohle dopadne? Uvidíme v úterý.

Úterý

Je to tady. Nejpopulárnější jezdecká disciplína zahajuje. Patrně jsou změny i v zákulisí. Novináři přibývá a pohostinnost pořadatelů výrazně stoupá. Pravděpodobně dorazí i nějaké mediální celebrity.

Frédéric Cottier stavěl parkur z malých uměleckých děl. Vedle reklamních skoků je tu v kostce celá historie Normandie. Vše na co jsou zde hrdí a za čím sem jezdí turisté. Na druhé straně plánek je každá překážka vysvětlena. Dozvídáme se tak například, že v kraji jablečných nápojů pěstují 210 druhů jablek, ze kterých se vyrábí populární šumivý nápoj Cidres a pochopitelně řada kořalek (Pokračování na str. 5)

Josef Malinovský

Jedna z překrásných vesnic normandského venkova

Závodistiště v Deauville

Jaké to bylo oficiálně

Drezura

Drezurní soutěže zahajovaly úlohou Grand Prix. Soutěž byla mistrovská pro třicet jedna družstev a pro jednotlivce byla kvalifikační pro další pokračování v šampionátu. Celkem se dvou dnech vystřídala stovka jezdců.

Týmovou soutěž i přes neúčast TOTILASE už od počátku ovládly německé reprezentantky. Výborné byly všechny čtyři. Od Helen Langehanenberg a Kristiny Sprehe se to očekávalo, ale největším překvapením soutěže byla skvělý test Isabell Werth s doposud trochu schovávanou 10letou vestfálskou ryzkou BELLA ROSE (Belissimo M). Byla mezi svými krajankami nejlepší a od rozhodčích získala pozoruhodných 81,529%. V individuálním pořadí to znamenalo druhou příčku a předstihla ji jenom největší favoritka šampionátu Charlotte Dujardin s fenomenálním hnědákem VALEGRO – 85,271%. Švýcarka s českými kořeny Marcela Krinke Susmelj s 13letým dánským hnědákem SMEYERS MOLBERG (Michellino) po kvalitním výkonu obsadila se 73,186% devatenáctou příčku.

V týmové soutěži zlatou medaili získalo Německo – 241,700%. Startovalo ve složení: Kristina Sprehe DESPERADOS FRH 78,814%; Fabienne Lütkeemeier D'AGOSTINO 73,586%; Isabell Werth BELLA ROSE 81,529% a Helen Langehanenberg DAMON HILL NRW 81,357%. Bylo to už jedenácté německé vítězství v historii světových šampionátů.

Stříbrnou medaili si odnesla Velká Británie – 231,343%. V jejich týmu byl sice úžasný VALEGRO, ale citelně chyběly další kvalitní koně, jako třeba UTHOPIA a MISTRAL HOJRIK když před dvěma lety triumfovali na olympiádě.

Bronzovou medaili za 227,400% si odvezli obháje titulu z Holandska. Tým USA skončil čtvrtý a páté bylo Španělsko. Držitelé medailí Německo,

Velká Británie a Nizozemsko mají splněnou kvalifikaci pro OH 2016.

Den po té se soutěžilo o medaile v nejtěžší klasické zkoušce Grand Prix Spécial. Do soutěže se kvalifikovalo třicet nejlepších z GP. Bohužel, mezi nimi pro drobné zranění klisny BELLA ROSE chyběla Isabell Werth.

Nepřemožitelná zde byla Charlotte Dujardin, která s oslnivým VALEGRO získala 86,120%. Výborná byla i Helen Langehanenberg, která s hřebcem DAMON HILL zaostala jen o necelá dvě procenta – 84,486%. V dramatickém souboji o bronzovou medaili nakonec zvítězila Kristina Sprehe – 79,762% a na Adelinde Cornelissen se 17letým ryzákem JERICH PARZIVAL se 79,328% zbylo jen těsně čtvrté místo. Pátou příčku obsadila Švédka Tinne Vilhelmsen Silfvén s hannoveránek DON AURIELLO 78,235%. Šestnáctá Marcela Krinke Susmelj získala 74,874% a na postup do závěrečné volné sestavy jí chybělo 28 setin procenta.

Senzační VALEGRO dominoval i v GP KÜR. Se svojí jezdčyní prošli obtížnou sestavou s obdivuhodnou lehkostí a všem přihlížejícím nabídli nezapomenutelný zážitek. Druhá zlatá medaile pro Charlotte Dujardin měla hodnotu 92,161%.

Také za volnou sestavu byla dekorována stříbrnou medailí Helen Langehanenberg, která po výborném výkonu získala 88,286%. V duelu o bronzovou medaili byla s 85,714% tentokrát úspěšnější Adelinde Cornelissen se stále imponující valachem JERICH PARZIVAL. Čtvrtá Kristina Sprehe v pěkném testu získala 83,125%. Pátá byla velmi dobrá sedmadvacetiletá Američanka Laura Graves, s figurativním 12letým hnědákem VERDADES (Florett AS) – 82,036%.

Celkově se drezurní soutěže vynikající úrovní zapsaly do dějin a je jen na škodu, že k očekávanému duelu TOTILAS - VALEGRO nakonec nedošlo. Kdo ví, zda se ho ještě někdy dočkáme.

Všestrannost

Drezura a terénní zkouška soutěže všestrannosti se jezdila v areálu národního hřebčína Le Pin. Na startu se představilo sedmdesát jezdců.

I když kvůli zdravotním problémům musel nechat své dva nejlepší koně doma, přijel i obháje německý titulu Michael Jung. Startoval s perspektivní, teprve 9letou tm. hnědkou FISCHERROCANA FST a od počátku byl hodně vidět.

Drezurní test ale ovládla jeho týmová kolegyně Sandra Auffarth s 12letým ryzákem OPGUN LOUVO, která získala 76,56%. Druhý byl se 75% další z velkých favoritů William Fox-Pitt s hřebcem CHILLI MORNING. Třetí nejlepší úlohu předvedl Novozélanďan Jonathan PAGET s 16letým CLIFTON PROMISE a čtvrtou měl právě Michael Jung.

Náš Martin Maivald s 13letou bělkou GOMBA získal necelých 60% a obsadil 75. příčku.

V družstvech vedlo Německo před Novým Zélandem a USA. Terénní zkouška byla podle očekávání náročná a navíc dlouhodobými dešti nasáklý terén ji ještě ztížil. Časový limit byl velmi neúprosný a nikomu se nepodařilo ho dodržet. Z vedoucích jezdců průběžného pořadí byl nejrychlejší William Fox-Pitt, který získal na druhou Sandru Auffarth dvoubodový náskok. Na třetí příčku se dostal Michael Jung a na čtvrtou poskočila nejrychlejším crossem Jonelle Price z Nového Zélandu, s 11letou vrankou CLASSIC

V Normandii se William Fox-Pitt musel spokojit s bronzovou medailí. O týden později, kdy SJH vrcholily se po 4. místě při CCI4* v Burghley, vyhoupl na čelo seriálu FEI Classics 2013/2014. V Burghley zvítězil Andrew Nicholson (AVABURY). Kompletní výsledky na www.burghley-horse.co.uk

MOET. Pátý byl její krajan Andrew Nicholson s ryzákem NEREO.

Martin Maivald si i přes jedno vybočení počínal velmi dobře a do parkuru postupoval za 62. místa.

Další den se na hlavním stadiónu jezdil parkur. Na většinu koní bylo znát, že toho mají hodně za sebou a kurz byl pro ně dost obtížný. Náš reprezentant si připsal další tři chyby, ale stejně v celkovém pořadí postoupil na konečnou 57. příčku.

O medailích se rozhodovalo mezi závěrečnými startujícími. Naděje Jonelle Price pohasly, když neudržela čisté konto, zatím co Michael Jung i Sandra Auffarth šli čistě. Bylo jisté, že získají medaile, ale o tom jaké budou, rozhodoval poslední jezdec v soutěži William Fox-Pitt. Dlouho je však nenapínal. Spadl mu hned druhý skok a ze zlaté medaile se mohla radovat Sandra Auffarth. Michael Jung získal stříbrnou a William Fox-Pitt bronzovou.

V družstvech zvítězili s převahou Němci, stříbrné medaile získali Britové a bronzové Holanďané. Čtvrtá skončila Francie, pátá Austrálie a šesté Irsko.

Skoky

Skokové soutěže byly zahájeny v úterý 2. září honebním parkurem. Byl to celodenní maraton, při kterém se vystřídalo 153 koní.

Obtížné honební

Parkur byl dost obtížný a překážky dosahovaly 150 cm. Neuvěřitelně rychlý byl už v první třetině startovního pole devatenáctiletý irský mladíček Bertram Allen s obratnou 10letou bělkou MOLLY MALONE V (Kannan). Jeho výkon byl pro všechny další favority přes veškerou snahu nedostížitnou metou. Za bouřlivé podpory domácího publika se k němu nejbližší dostal Patrice Delaveau s 12letým hřebcem ORIENT EXPRESS HDC (Quick Star). Těsně za nimi skončil belgický rychlík Gregory Wathelet s 9letým holštýněm CONRAD DE HUS (Con Air), který byl jen o setinu rychlejší než Beezie Madden s 12letým hnědákem CORTES C (Randell Z). Na pátém místě v průběžném pořadí byl Rolf-Göran Bengtsson s holštýnským plemeníkem CASALL ASK (Caretino) jen těsně před Pénélope Leprevost se skvělou ryzkou FLORA DE MIRIPOSA (For Pleasure).

Suverénní bezchybnou jízdu předvedla i Zuzana Zelinková s báječným hřebcem CALERI II (Calido I), bohužel v nabité konkurenci to stačilo jen na šedesáté místo. Emma AUGIER DE MOUSSAC v sedle hnědky DANTHE S (Thunder van de Zuuthoeve) po nepřilíh rychlé jízdě s jednou chybou sto třetí a Ondřej Zvrá

První dvě příčky byly v obou soutěžích drezurních jednotlivců stejné. Zvítězila Charlotte Dujardin před Helen Langehanenberg. V Kür se z bronzu radovala Adelinde Cornelissen.

s běloušem CENTO LANO (Cento Lano) s penalizací za dvě chyby sto sedmý.

V družstvech po honebním skákání vedli Francouzi s minimálním náskokem před Švédy, Američany a Němci. Holanďané byli pátí. Náš tříčlenný tým byl průběžně dvacátý čtvrtý.

Patrice do vedení

Druhý den postavil Frédéric Cottier klasický parkur do 160 cm s mnoha technickými pasážemi. Těžký byl trojskok, následná partie po vodě a složitý byl i závěr parkuru. Pro světovou elitu ale zase tak náročný nebyl. Čistě se přes něj dostalo dvacet jezdců a s nimi tři jen s časovou penalizací. Jednu chybu mělo dalších třicet jezdců.

Zuzce Zelinkové bohužel spadly dva skoky a zvláště ten v trojskoku ji musí hodně mrzet. Nestihla ani časový limit a s devíti body z toho byla konečná šedesátá čtvrtá příčka s celkovým součtem 14,13 trestného bodu.

Emma chyběla čtyřikrát a šampionát pro ni končil s 25,57 bodu na 107. místě. Nejlepší z našich byl tentokrát Ondra Zvára, když CENTO LANO ukázal jaké jsou jeho možnosti a chyboval jen jednou. Také se nevešel do stanoveného času. Se zatížením z honebního z toho bylo 16,06 bodu a 77. příčka. Naše družstvo končilo s výsledkem 55,76 bodu na 24. místě. Aleš Opatrný nám hodně chyběl

Včerejší senzační vítěz nedokázal udržet čisté konto a po jedné chybě propadl v průběžném pořadí na 14. místo. Vedení se ujal Patrice Delaveau, druhá byla Elizabeth Madden, třetí Rolf-Göran Bengtsson, čtvrtý Daniel Deusser se skvělým běloušem CORNET D'AMOUR (Cornet Obolensky) a pátý Jeroen DUBBELDAM s 10letým hnědákem ZENITH SFN (Rash R). V družstvech se dařilo Holanďanům, kteří se posunuli do vedení, druzí byli Američané a třetí Němci a čtvrtí Francouzi. Rozdíly však zůstaly minimální.

Pohár pro Nizozemí

Třetí den byl finálovým pro deset týmů a pokračovali i zbývající jezdci do padesáté příčky. Celkem 59 startů. Obtížností si kurz nijak nezažal se včerejším a s nulou ho překonalo jenom třináct jezdců. Největší drama probíhalo v týmové soutěži. Rozhodovali poslední jezdci. Francouzi měli už dva čisté výsledky a tak nutně potřebovali i nulu od Patrice Delaveau. Ten však shodil hned třetí skok a arénou projelo velké zklamání. V tu chvíli už bylo jasné, že vyhrají Holanďané. Velkou šanci na medaili měli i Němci za předpokladu, že neudělá žádnou chybu Ludger Beerbaum s bělkou CHIARA. Ten však měl smůlu hned na prvním skoku a tak už se Němci mohli jen upínat na to, že by snad inkasovala Beezie Madden. Stačil by i jeden bod za čas, ale Beezie není žádná rozklepaná juniorka a tak německým obhájčům titulu zbyly oči pro pláč. Zvítězili Holanďané se 12,83 body, druzí Francouzi měli 14,08 a třetí Američané 16,72. Čtvrtí Němci za nimi zaostali o jednu desetinu bodu. Pátá byla Brazílie, šesté Švédsko, sedmé Irsko, osmá Kanada, devátá Ukrajina a desátá Kolumbie.

Dvě kola v sobotu

Na nejlepších třicet jednotlivců pak čekaly po dni odpočinku ještě dva náročné parkury. Už ten první pole hodně proslal a někteří jezdci s vědomím, že nemají šanci na finále, na start ani nenastoupili. Jen tři jezdci si poradili s oběma koly poslední kvalifikace s nulou a dva z nich se do finále dostali. Jedním z nich byl Jeroen Dubbeldam. Když dojel, napjatě sledoval, jak si s parkurem poradí

Daniel Deusser a jak ho viděl chybovat, věděl že ve finálové čtveřici bude. Uspěl mohl i McLain Ward, ale jen v případě, že by zaváhali buď Beezie Madden, nebo Patrice Delaveau. Jenže Beezie byla suverénní a právě Patrice Delaveau mohutně pobízen vyprodaným stadionem byl tím dalším dvakrát bezchybným. Komfortní náskok přes čtyři body měl jen vedoucí Rolf-Göran Bengtsson, jenže tehle bonus si vybral hned na začátku parkuru a pak už se jen úporně snažil dál nechybovat. Nakonec do finále postoupil z prvního místa Patrice Delaveau – 4,08; druhá byla Beezie Madden – 4,16; třetí Rolf-Göran Bengtsson – 4,34 a čtvrtý Jeroen Dubbeldam – 6,25 bodu.

Černý Petr pro Bengtssona

Finále s výměnou koní bylo skvělým vyvrcholením šampionátu. V prvním kole se svým koněm chyboval Rolf-Göran Bengtsson a smůla ho neopustila ani v sedle koni soupeřů. Celkem nasbíral čtrnáct bodů. Lepší průběh finále by si jistě uměla představit i Beezie Madden, která postupně získala dvanáct.

Naproti tomu Jeroen Dubbeldam i Patrice Delaveau předváděli i koně svých konkurentů s velkou bravurou. O zlatu nakonec rozhodlo mírné překročení časového limitu, které ke zklamání přítomných diváků, s Bengtssonovým hřebcem udělal Patrice Delaveau.

Triumfoval Jeroen Dubbeldam, který si po týmové zlaté odvezl i tu nejcennější individuální. Podobně i Patrice Delaveau získal druhou stříbrnou a stejně i Beezie Madden má další bronzovou. Jen na smutného R-G Bengtssona nezbylo nic.

Václav K. Dvořák

Novým mistrem světa je Jeroen Dubbeldam

Deník z Normandie

(Pokračování ze str. 3)

s názvem Calvados. Netypická zeď bez stonového záramování znázorňuje nedaleké útesy, které byly svědky invaze. Nechybí ani maketa kláštera St. Michael. V té chvíli ještě nevíme, že druhé kolo bude postaveno téměř celé z nových skoků. Následně i to třetí a čtvrté. Designéři se skutečně vyřádili.

Z našich zahajuje Zuzana Zelinková. CALERI dokazuje, že v průběhu sezóny skutečně dospěl ve světového koně. Čistá a nijak ustrašená jízda. Naše jednička zůstává ve hře. Dělat si týmové naděje ve třech je zcela iluzorní. Emma absolvuje s chybou a to ještě jde. Bohužel náš třetí jezdec zahajovací a jak je nám jasné nejsnazší vstup do šampionátu zvládá jen velmi obtížně. Cvalové skoky mu přebývají i v místech, kde se to zdálo nemožné. Výsledek není ještě tak špatný, jako výkon. Přiděl štěstí si tak Ondra vybral hned v prvním kole. Večer je vše sečteno. Naše trojice porazila devět týmů z 33. Na první den dobré, ale zítra to už bude zcela jiná káva.

To ještě není v úterním programu všechno. Bleskové (tedy pokud tak lze nazvat 20 minutové popojíždění přeplněným autobusem přeplněným Caen) se přesouváme na výstaviště Zenith, kde vrcholí povinný program voltiže. Za sebou to má

Frédéric Cottier

i naše skupina. Odvedla standard a je dvanáctá. Bohužel ještě před volnou jízdou skončily veškeré naděje jediné české ženy. LANDAR Jany Bartoňkové neunesl zahajovací vstup do světly přeplněné arény. Po povinných cvicích poslední místo. Ani Lukášovi Kloudovi se povinný program nedaří. Průběžně 12. místo je méně než jsme čekali. O finále se ale nebojíme.

Ze stanového města komerční zóny pozorujeme i opracování čtyřspřeží na nedalekém dostihovém závodišti. Postaven je i tréninkový drezurní obdélník. Soutěž sprežení zahajuje až pozitíí. Všichni jsou již ale tady.

Rozsáhlá komerční zóna zabírá většinu výstaviště. Vedle prezentačních stanů a prodejních prostor snad všech jezdeckých značek světa jsou zde pochopitelně restaurace, výčepy a všemožné atrakce. Studio tu má francouzská stanice Equidia, která chrlí francouzským divákům nepřetržitě proud informací z Her. Poněkud překvapivě musíte absolvovat náročnou kontrolu vstupenky či akreditace (pomocí několikavteřinového scanu) nejenom při vstupu do areálu, ale i při jeho opuštění.

Šířda

Druhé kolo soutěže družstev zahajuje se opět v 9:10. Na startu jsou ještě skoro všichni. Připadáme si jak na Ptýrově. Startovní listina má osm stran, na kterých je 150 jmen. Až na to, že dole stojí nejtěžší parkur, který jsme kdy viděli. Postupně se ukazuje, že problémy s jeho překonáním mají i příslušníci světové extratřídy.

(Pokračování na str. 6)

Deník z Normandie

(Pokračování ze str. 5)

Naopak občas ho s lehkostí překonají jezdcí regionů donedávna zcela podceňovaných. Daří se Kolumbijscům nebo Kataránům. Naopak zaostávat začíná Británie a Belgie.

Z české trojice vzbuzuje největší důvěru Zuzana a CALERI II. Přesto jsme na tribuně nervózní. Startuje 57 a k našemu zklamání i úlevě absolvuje s dvěma chybami. Úlevě, protože i jiná esa tak dobře nešla. Zklamání, že to mohla být klidně nula. Jedna chyba je až neuvěřitelně lehká. V té chvíli ještě netušíme, jak moc nás bude mrzet. Celkové skóre se zastavuje na 14,13 bodech. Ještě je tam bod za čas. Před námi je skoro stovka jezdců. Zatím doufáme, že to na postup do třetího kola bude stačit. Snad budeme moci fandit i ve čtvrtěk. Poněkud předbíháme, že by se to ale podařilo i některému ze zbývajících dvojice, považujeme za vyloučené.

V odpolední části to potvrzuje Emma de Moussac. Česká dobrovolnice Anička mající službu u vstupu na kolbiště nám dodatečně popisuje obrovskou nervozitu jezdkyň. Čtyři chyby a slušný projev je ale stále ještě snesitelná daň za doposud největší jezdeckou zkušenost Emmy. Teď jak to zvládne Ondra.

Ten ovšem záhy vyrazí dech i menším skeptikům než jsme my. Je to úplně něco jiného než jsme čekali. Aktivní jezdecký projev nechává prostor senzačním schopnostem koně. Jediná chyba a dva body za čas. Užasný výkon. To nikdo nečekal. Rázem je zapomenut zahajovací parkur. CENTO LANO i CALERI jsou českými hrdiny dne. Teď jen jak statečně budou jejich majitelky. Kataránie, Saudové i Korejci je určitě nepřehlédli.

Euforie z výkonů přechází pár minut po skončení soutěže ve zklamání. CALERI je 66., CENTO LANO 77. Oba zůstávají za branami třetího kola. Zuzka o chybu, Ondra o dvě. Dokazuje to stále se vyrovnávající výkony. Excelují i jezdcí z dříve přehlížených států. Do druhého kola Poháru národů postupují senzační Kolumbijsci nebo mezinárodní tým Ukrajiny. Naopak před branami zůstává Švýcarsko, Velká Británie či s ambiciózní Belgie.

Gratulace českým skokanům přší ze všech stran. Vydaří se tak i společně focení téměř kompletní české výpravy u stáji spřežení. Nálada je výborná.

Čtvrtek

Dopoledne zahájí spřežení. Naši prošli kondičkou dobře. Kompletní český tým rodiny Nesvačilů láká k mediální prezentaci. Samostatnou tiskovou zprávu k této kuriozitě vydávají i organizátoři. Každá prezentace dobrá.

My ale využíváme dopoledne k návštěvě největšího turistického lákadla regionu. Tapiserie z Bayeux. Sedmdesát metrů dlouhý pruh 50 cm vysoké látky je originální výšivkou nejslavnější epochy normandské historie. Formou několika desítek obrazů zobrazuje soupeření Viléma Dobyvatele o anglický trůn, který vyvrcholil vítěznou bitvou u Hastingsu 14. října 1066. Městečko Bayeux leží asi 20 km od Caen. Honosí se velkolepou katedrálou, ale tapiserie je jeho hlavní atrakcí.

Příjemným překvapením je česká verze audio průvodce po jednotlivých výjevech tapiserie. Samostatná místnost dává neuvěřitelně zachovalé, skoro tisíc let staré památce, velkolepě důstojný rámec. Výšivka plná koní je i dokonalým dokladem o jezdecké vyspělosti normandské společnosti před celým tisíciletím. Tato unikátní památka měla své místo i při zahajovacím ceremoniálu Her. Pro nás se tak stala zároveň i pozvánkou k návštěvě muzea v Bayeux. Dodatečný dík za senzační zážitek.

Ale zpátky do Caen. Na centrálním stadionu vrcholí boj o týmové medaile. Část velkolepé sportovní podívané obětujeme kvůli drezuře Jiřího Nesvačila ml. Radek již má drezuru za sebou. Předvedl svůj standard a ten stačí v konkurenci 23 spřežení čtvrtěního programu na 21. místo. Jiří se spřežením starokladrubských běloušů je podle očekávání lepší. Průběžná 10. příčka. Celou úlohu sleduje i fotografka z USA, která se neudrží hlasitého nadšení. Lovely horses.

Stadion pro spřežení před hlavní dostihovou tribunou na klusáckém závodistišti hostil již soutěže

paradrezury. Pro ně byl na dráze položen dokonalý povrch z bílého křemíčitého písku s geotextilií. Nyní je již vše shrnuto, odvezeno a na stejné ploše je nový cihlově červený povrch totožný s povrchem celého klusáckého oválu. Pořadatelé ohlašují, že na závodistišti bylo celkem přemístěno 10 000 tun materiálu.

Klusácká dráha bude v sobotu místem klusových úseků maratonu. Překážky v jeho blízkosti již pochoptitelně stojí. Spěcháme zpátky na centrální stadion. Cestou potkávám veterináře české výpravy MVDr. Petra Příkryla. Je na něm již vidět únava. Určitě se těší, až už to všechno skončí.

Přestože s každou minutou přicházíme o nějaký senzační výkon světové skokové elity, musíme ještě na skok za Lukášem Kloudou. Má za sebou finálový technický program. Jeho soutěž jde do finále. O voltižních medailích se rozhoduje zítra. Bohužel je vyloučené, že bychom se na některý kov mohli těšit. Voltižeri jsou jako vždy vstřícní, srdeční a otevření. Sport je sport. Smutná emoce je ale zřetelná.

Ze soutěže týmů stiháme druhou půlku. Frederic Cottier má zase nové skoky. Nechybí ani Eifelovka. Kurs je plný distancí. Těžká se zdá řada s trojskokem. Na kolbiště ale vstupuje jedno eso za druhým. Výjimečně přijdou dvě chyby. Napínává podívaná až do konce. Na stupních vítězů Holandsko, freneticky oslavovaná domácí Francie a díky chladnokrevné Beezie Madden, která jde do vedení soutěže jednotlivců, i USA. Všechny týmy na stupních vítězů v rozmezí chyby. Neuvěřitelně vyrovnaná soutěž. Ve 12 parkurech členů družstva rozhodlo jedno shození. Čtvrtému Německu chyběla na bronz jedna desetina. Brazílii dvě. To jsou v prvním honebním kole desítky vteřin. Závěrečný ceremoniál patří k vrcholům Her. Stadión bouří. Domácí publikum je se stříbrem spokojené a oslavuje svoje hrdiny.

Pátek

Soutěž spřežení pokračuje druhou půlku drezur. Dnes zahájí i Nesvačil otec. Odpoledne a večer končí soutěž voltizérů. Průběžný účet u spřežení řadí náš tým před tři státy. V jednotlivcích jsou podle očekávání nejlepší starokladrubští bělouši. Stačí ale jen na 22. místo.

My jsme ale dali tentokrát Světovým hrám košem. Máme poslední šanci navštívit 120 km vzdálenou perlu Normandie. Klášter Saint Michael. Přiznávám, že to bylo místo, které nás k návštěvě Her nejvíce pobídlo. Fotografie stavby na skalním ostrůvku v zálivu zalitým přílivovou vodou nás zcela okouzly. Informace o tomto divu lidského umu nás do té doby minula.

Osobní zážitek zcela naplňuje očekávání. Od prvního spatření nemůžete z komplexu, odtrhnout oči. Samotný klášter i celá vesnice je stavba pyramidového typu, která neuvěřitelně využívá každý metr omezené stavební plochy. Příjezd k uznané památce UNESCO sice

Ondřej Zvára a CENTO LANO

připomíná spíše staveniště, ale záhy se dozvidáme proč. Zhruba před 120 lety byla ke klášteru vystavěna cesta, která záliv rozdělila na dvě části. Tím byla zamezena cirkulace přílivové vody a záliv se začal zanášet sedimenty. Po desítkách je dnes již pouze krůček k nápravě. Na pohled velmi subtilní přístupová silnice je vlastně lávkou na tenkých pilířích. Nyní bude odstraněna více jak sto let stará silnice. Příliv opět celý klášterní ostrůvek uzavře. Zatím ale jedete ke klášteru stavbou. Nepříjemný dojem mizí hned za branami opevnění. Nedostatek prostoru vytvořil v průběhu staletí pitoreskní labyrint staveb, uliček, chodeb a schodišť, které vás ohromí a okouzlí současně. Samotný komplex sakrálních staveb kláštera vyrazí dech. Za tisíc let se toho dá postavit skutečně hodně.

Nejsme jediní z účastníků Her, kteří se na Saint Michael vydali. V uličkách potkáváme řadu jezdců i diváků. Poznat se dají snadno. Buď na sobě mají nějaký z oficiálních oděvních suvenýrů nebo bundu Pikeur. V kavárně s námi sedí i Ludo Philippaerts.

Chvilku koketujeme s možností stihnout ještě večerní volnou jízdu Lukáše Kloudy. Tou se

Emma Augier de Moussac - DANTHE S

Jiří Nesvačil jun. se spřežením starokladrubských běloušů skončil na 23. místě

s Hrami loučí voltiž. Nakonec zvítězí návštěva hřebčince v Saint Lô. Je to po cestě. Konaly se tady ukázky horse-ballu. Již při vstupu je zřejmé, že se něco děje. Teprve dodatečně si uvědomujeme, že billboardy na večerní show lemují skoro celé Caen. Za chvíli začíná večerní program.

Stájový komplex hřebčince pochází z napoleonské doby. Je velkoryse rozsáhlý. Ve čtyřech do oválu sestavených budovách odhadujeme okolo 250 boxů moderních rozměrů a kvalit, ovšem v historickém provedení. Procházíme jedním z mnoha hipologických areálů Normandie a je nám jasné, proč se normandští chovatelé považují za nejdůležitější francouzské koňáře. Právě tady se obnovoval zemský chov Francie zdecimovaný patnáct let trvajících odvody do napoleonských armád. Bez Normandie by nebylo Selle français.

Sousedící areál je ovšem zcela nový, s moderním kolbištěm a velkolepou halou. V té se chystá noční dražba.

Venku zatím začíná plemennou přehlídkou podvečerní show. Po hřebcích jsou prvním vrcholem percheroni. Nejprve pod sedlem, pak i v zápřích. To se musí líbit každému.

Ale pak se jde do finále. Program přebírá a z režie již nepustí saumurská Cadre Noir. Postupně nabídné zhruba 4 000 divákům téměř celý tradiční program. Nechybí skoky, druzurní čtyřvylky, práce na ruce i číslo uvolněné důstojnické zábavy. Skáče se přes stůl se šampaňským, židli a nakonec i trojskok ze tří samostatně stojících kůlů. Nejlepší evropská

koňarina. Prostředí je pěkné, pořadatelé zemského spolku Normandie pozorní. Přesto by toto vystoupení patřilo na hlavní stadion a mělo by být vyprodáno. Kdo tohle neviděl, musí do Saumuru. Cadre Noir předvádí nejlepší hipologickou show současnosti.

Lukáš Klouda o naší podporu přišel. To ovšem určitě nemohlo za to, že po finálové volné jízdě obsadil 13. příčku. Určitě si věřil na víc. Tak snad za rok na ME v Cáchách. Zde je Lukáš již tři roky téměř doma. Budeme držet palce.

Sobota

Předposlední den Her. Neuvěřitelně to uteklo. Dnes se dá stinout vše. Alespoň částečně. Spřežení zahájí v 9:30. Skokové finále pak začíná ve 13:30. Cestou na

závodistiště míjíme centrální stadion. Parkoviště kamionů je poloprázdné. Zbylí již jen finalisté.

Za to soutěž spřežení vrcholí. Na závodistiště proudí davy diváků. V průběhu dne jich postupně dorazí 18 000. Vyprodáno je i na skokové finále. Stadion d'Ornano zaplaví dalších 21 000 lidí. Díky rodině Nesvačilů je i ČR stále ještě ve hře. Máme

vstup do elitní společnosti se v Caen určitě konat nebude. Moc jsme si přáli, aby starokladrubští koně ukázali světu svoji třídu. Snad příště.

Skokový šampionát si žije vlastním životem. Do čtveřice finalistů postupuje senzační Švéd Bengtsson, Američanka Beezie, ze zadních pozic i olympijský vítěz ze Sydney Jeroen Dubbeldam a pro domácí publikum především dnešní miláček Patric Delaveu. Tisková konference probíhá v uvolněné atmosféře. Dnes jsou ještě všichni vítězi. Jeden pojedou domů zítra zklamaný. Pekelně těžká soutěž. V průběhu pěti super těžkých kol udělali finalisté shodně po jediné chybě. Všechny tiskovky jsou tlumočeny do francouzštiny, z čehož usuzujeme, že většina francouzských novinářů nemluví jinak než rodnou řečí. U ostatních ale obdivujeme jazykovou vybavenost. Angličtina je pro všechny samozřejmostí. Miláčkem publika se stává Ludger Beerbaum, který o přestávce mezi závěrečnými dvěma kvalifikacemi hovořil s publikem suverénně francouzsky.

Den před tím odsoudil domácí internacionál Eric Navet v televizi Equidia tradiční model finálového střídání koní. Předpověděl mu již jen krátký život. Na tiskové konferenci jsou na názor dotázáni i letošní finalisté. Nikdo se proti otevřeně nepostaví. Žádný z nich jej ale také výrazněji nepodporí. Spíše to působí, že jsou finalisté s tradicí smíření. Všichni zdůrazňují především diváckou atraktivitu. Ta je nesporná a podle zájmu médií je jasné, že veřejnost se na finále těší. Je patrné, že Normandie byla dobrá volba. Popularita jezdeckví je tady cítit na každém kroku. Překvapivě však není na neděli vyprodáno.

Neděle

Ráno zahájujeme na parkuru spřežení. Tomu však předchází naše soukromá přehledra. V průběhu závěrečného týdne se pořadatelský systém

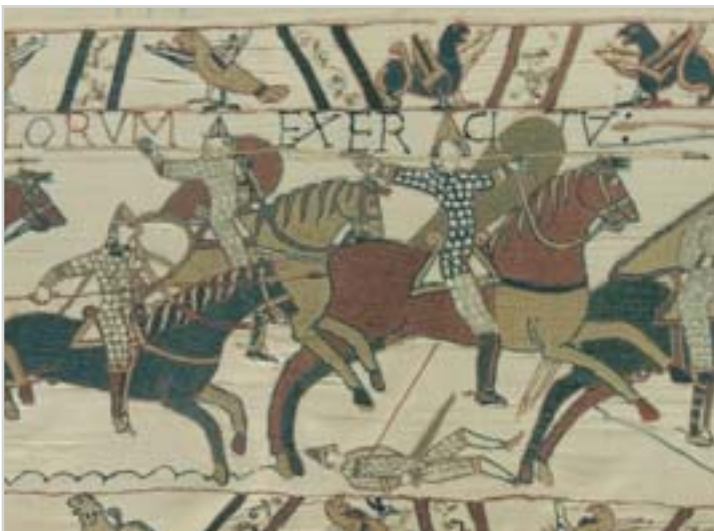

Foto Aliénor de La Rochefoucauld

Percheroni v Saint Lô

ještě šanci na opravdový úspěch. Jako první z našich je na startu Radek Nesvačil a spřežení složené z jednoho bělouše a tří starokladrubských do první překážky se zbrklou vehemencí. To nevěstí nic dobrého. Potíže se kupí, ale Radek neubírá. Nakonec na překážce č. 6 končí. Je to jen sport, ale přesto jsme zklamáni. Měl být určitě opatrnější. Oba Jiří jedou uvážlivěji. Průběžné výsledky nejsou špatné, ale nakonec je z toho jen 28. a 33. místo. Bude to sice jeden z nejlepších výsledků, ale i tak je nám to trochu málo. Doufali jsme v lepší výsledek. Především impozantní bělouše bychom rádi viděli mezi elitou. Theo Timmerman obětavě doprovází naše spřežení skoro po celou trať na kole. Bohužel to nestačí. Před námi je sice ještě parkur, ale

usadil. Všichni se naučili po areálech pohybovat a smířili se s některými nelogičnostmi. Naučili jsme se s pořadatelí vycházet. Přesto si speciálně nás závěrečný den několik dobrovolníků vychutná. Abyste pochopili. Pohybovat se po městě bylo nezbytné kyvadlovou dopravou. Autobus ovšem objížděl dostihové závodistiště po cestě ze stadionu vnější stranou. K hlavní tribuně se dostával až po objezdu druhé strany města. Někdy to trvalo dost dlouho. Raději jsme tedy vystupovali na první dostihové zastávce, od které vedla k hlavní tribuně příjemná cca 300 m dlouhá asfaltová cesta. Udělali jsme to i posledním den a spěchali ke sledování závěrečného parkuru. Ale ouha. Tentokrát je brána na konci cesty zrušena. Vracet se a navíc pak obcházet celé závodistiště se nám nechce. Vydali jsme se tedy podél plotu, zda by přeci jen nešlo nějak dovnitř vniknout. Zhruba po 50 m nalézáme vrata, jen lehce zavřená volným řetízem. V tu chvíli nás již ale pozoruje jedna z dobrovolnic. Zrychluje krok a razantně sděluje, že tudy určitě ne. Vše vysvětlujeme a ukazujeme novinářské průkazy. Nerozumí anglicky. Nehodláme se vzdát. Na pomoc přichází dobrovolník kolega. Na hruď by si mohl napsat hrdé heslo španělské revoluce No pasarán - neprojdou. Začínáme být rozcílení. Doráží třetí dobrovolnice. Ta hovoří anglicky. Sláva už to bude snadné. Opět vše vysvětlujeme. Mamě. Brána je otevřená, ale není tady vchod. Skutečně nám neumožníte udělat tento krok a chcete, abychom se vydali na

Téměř tisíc let je tapisérii z Bayeux

(Dokončení ze str. 7)

téměř dvoukilometrovou procházku? Dobrovolnice nechce ztratit tvář. Musíme zavolat vrchního manažera. Po pěti minutách přijíždí pán v obleku a vyslechné naši žádost. Postoj je jasný. Bohužel tady není vchod. Zvyšují hlas. Situace začíná být skutečně nepříjemná. Manažer telefonuje. Po dalších minutách nalézá řešení. Pečlivě fotí naše průkazy a cesta je volná. I to byly Světové jezdecké hry v Normandii.

Jiří Nesvačil ale dává na vše zapomenout. Předvádí excelentní parkur a nakonec si jako jediný český reprezentant odváží ze šampionátu dekorovací flot. Na vyhlášení stojí mezi Boyd Exellem a ljsbrand Chardonem. Lepší prezentaci si Národní hřebčín nemohl přát. Nakonec spokojenost. I spřežení získává historické umístění.

Předposlednímu dekorování Her vévodí opět Holandané. Kouč českých jezdců spřežení slaví zlato v nizozemském týmu. Doufáme, že bude spolupráce pokračovat. ME v Cáchách bude pro starokladubský hřebčín další příležitost.

Spěcháme na stadion. Dnes bude o místa na tribuně bitva. Překvapivě není. Novinářů je dost, ale vejdemo se. Po okolních tribunách je tři a čtyři tisíce prázdných míst. Finálový parkur má deset skoků. Po 17 skocích prvního, dvakrát 16 druhého a třetího a 27 skocích sobotního dvoukolového závěru, čeká čtyři nejlepší koně dalších 40 soutěžních skoků. Kolik bylo těch zahřívacích ani neodhadujeme. Průběh finále ale neukazuje, že by si některý z koní musel sáhnout na dno.

Před soutěží většina odborníků tipuje Jeorena Dubbeldama nebo Rolf-Görena Bengtssona. Naopak nejméně důvěry vzbuzuje Patrice Delaveau. Jeho postup do závěrečného finále byl nejméně přesvědčivý. Navíc tlak od domácího publika je obrovský.

Nad Bengtssonem se překvapivě začínají stahovat mraky hned po prvním kole, když chybje na svém vlastním koni. Naopak Francouz je jako vyměněný. Ovšem Dubbeldam exceluje. Zcela naplňuje žertovnou odpověď ze sobotní tiskovky. Na otázku jak je před finále nervózní odpovídal. Proč nervózní, vždyť se jedná jen o to jít na čtyřech skvělých koních čtyřikrát čistě.

Z koní je nejužasnější belgický CORTES Beezie Maden. Na parkuru snad nebylo nejnevhlednějšího koně. Skokové schopnosti jsou ale 100%. Na stupních vítězů se jezdcí řadí stejně jako při Poháru národů. Dubbeldam má druhé zlato, Delaveau druhé stříbro a Madden druhý bronz. Černý Petr zbyl překvapivě na Bengtssona.

Oba první jezdcí udělali na 116 skocích v průběhu pěti dní jedinou chybu. Zlato od stříbra dělí jen zlomky vteřiny za jednou překročeny čas. Do sobotního finále postupovali pouze dvojice s rychlým a bezchybným zahajovacím kolem a pak maximálně dvěma chybami ve dvou kolech Poháru národů. Menší oka již síto nemůže mít.

Až po cestě domů se dostáváme do centra Caen. Na chvilku parkujeme a obcházíme velkolepou katedrálu. Impozantní centrum města zcela jako první zničil Napoleon. Podruhé se to dokonale povedlo spojencům při bitvě o Normandii. Zde se psaly normandské dějiny. Dějiny plné koní. Z hlediska tisícileté historie přispívají do této hipologické mozaiky střípkem i Světové jezdecké hry. Střípkem, který stál podle šeptaných dohadů 60 milionů Euro. Na caenský hrad jsme se nedostali.

Česká republika se Her zúčastnila rekordně rozsáhlou ekipou. Nikdo nedělal ostudu, ale svět také nikdo neoslnil. České jezdecktví ale udělalo zřetelný pokrok. Z výkonů našich se zatím mohou radovat pouze odborníci. O celospolečenskou popularitu Josefa Váni si žádný z jezdců neřekl. Příští zastávkou na výslunní je šampionát Evropy 2015 v Cáchách. Tak snad za rok. Stmívající západní Francii se nedělním provozem prodíráme zpátky do Cech. Zážitky se začínají překryvat. Do našich myslí se již nic dalšího nevejde. Sbohem krásná Normandii. Víc se toho stihnout nedalo.

Výsledkový servis

Drezura

Grand Prix - družstva: 1. Německo – 241,700%; 2. Velká Británie – 231,343%; 3. Holandsko – 227,400%
Grand Prix Spéciale: 1. Charlotte Dujardin (GBR) – VALEGRO 86,120%; 2. Helen Langehanenberg (GER) – DAMON HILL NRW 84,468%; 3. Kristina Sprehe (GER) – DESPERADOS FRH 79,762%

Freestyle Grand Prix: 1. Charlotte Dujardin (GBR) – VALEGRO 92,161%; 2. Helen Langehanenberg (GER) – DAMON HILL NRW 88,286%; 3. Adelinde CORNELISSEN (NED) – JERICHI PARZIVAL 85,714% ..z ČR nestartoval nikdo.

Všestrannost

Družstva: 1. Německo – 177,9; 2. Velká Británie – 198,8; 3. Holandsko – 246,8
Jednotlivci: 1. Sandra Auffarth (GER) – OPGUN LOUVO 52,0; 2. Michael Jung (GER) – FISCHERROCANO FST 52,3; 3. William Fox-Pitt (GBR) – CHILLI MORNING 54,3.....**57. Martin Maivald – GOMBA 172,3**

Para-drezura

Družstva: 1. Velká Británie, 2. Německo, 3. Holandsko
Jednotlivci: Kategorie Ia: 1. Sophie Christiansen (GBR) – JANEIRO 6, 2. Sara Morganti – ROYAL DELIGHT (ITA), 3. Laurentia Tan (SIN) - RUBEN JAMES, Kategorie Ib: Lee Pearson (GBR) – ZION, 2. Pepo Puch (AUT) – FINE FEELING S, 3. Silvia Veratti (ITA) – ZADOK; **22. Anastasja Vistalová – JAMBO**, Kategorie II: 1. Rixt Van Der Horst (NED) – UNIEK, 2. Natasha Baker (GBR) – CABRA, 3. Laurent Barwick (CAN) – OFF TO PARIS, Kategorie III: 1. Hannelore Brenner (GER) – WOMEN OF THE WORLD, 2. Sanne Voets (NED) – VEDET PB N.O.P, 3. Susanne Jensby Sunesen (DEN) – THY'S QUE FAIRE, Kategorie IV: 1. Michele George (BEL) – FBW RAINMAN, 2. Sophie Wells (GBR) – VALERIUS, 3. Frank Hosmar (NED) – ALPHAVILLE N.O.P

Freestyle: Kategorie Ia: Sara Morganti (ITA) – ROYAL DELIGHT, 2. Sophie Christiansen (GBR) – JANEIRO 6, 3. Elke Philipp (GER) – REGALIZ, Kategorie Ib: Lee Pearson (GBR) – ZION, 2. Pepo Puch (AUT) – FINE FEELING S, 3. Nicole den Dulk (NED) – WALLACE, Kategorie II: Rixt van der Horst (NED) – UNIEK, 2. Laurent Barwick (CAN) – OFF TO PARIS, 3. Demi Vermeulen (NED) – VANESS, Kategorie III: Sanne Voets (NED) – VEDET PB NOP, 2. Hannelore Brenner (GER) – WOMEN OF THE WORLD, 3. Annika Lykke Risum (DAN) – AROS FENRIS, Kategorie IV: 1. Michele George (BEL) – FBW RAINMAN, 2. Sophie Wells (GBR) – VALERIUS, 3. Frank Hosmar (NED) – ALPHAVILLE NOP

Voltiž

Pas de Deux: 1. Rakousko, 2. Německo, 3. Velká Británie
Pas de Deux freestyle: 1. Rakousko, 2. Německo, 3. Velká Británie
Zeny: 1. Joanne Eccles (GBR), 2. Anna Cavallaro (ITA), 3. Simone

Jäiser (SUI).....**31. Jana Bartoňková**

Muži: 1. Jacques Ferrari (FRA), 2. Nicolas Andreani (FRA), 3. Erik Oese (GER).....**13. Lukáš Klouda**

Družstva: Německo, Švýcarsko, 3. Francie.....**11. Česká republika**

Reining

Družstva: 1. USA, 2. Belgie, 3. Rakousko
Jednotlivci: 1. Shawn Florida (USA) – SPOOKS GOTTA WHIZ, 2. Andrea Fappani (USA) – CUSTOM CASH ADVANCE, 3. Mandy McCutcheon (USA) – YELLOW JERSEY .. Z ČR nestartoval nikdo.

Vytrvalost :

Družstva: 1. Španělsko, 2. Francie, 3. Švýcarsko
Jednotlivci: 1. Šejk Hamdan bin Mohamed Al Maktum (UAE) – YAMAMAH, 2. Marijke Visser (NED) – LAIZA DE JALIMA, 3. Abdulrahman Saad (CAT) – KOHEILAN KINCSCO.....**Silvie Lorencová, Petr Jadlovský, Magdalena Přikrylová a Tereza Kopecká** vyloučeni při veterinárních kontrolách.

Spřežení

Družstva: 1. Holandsko, 2. Německo, 3. Maďarsko.....**10. Česká republika**
Jednotlivci: 1. Boyd Exell (AUS) 2. Chester Weber (USA), 3. Theo Timmerman (NED).....**23. Jiří Nesvačil jr. ... 34. Jiří Nesvačil sen., ... Radek Nesvačil vzdal**

Skoky

Družstva: 1. Holandsko, 2. Francie, 3. USA.....**24. Česká republika**
Jednotlivci: 1. Jeroen DUBBELDAM – ZENITH SFN 2. Patrice Delaveau – ORIENT EXPRES HDC, 3. Elizabeth Madden – CORTES C.....**64. Zuzana Zelinková – CALERI II, 77. Ondřej Zvára – CENTO LANO, 109. Emma Augier de Moussac – DANTHE RDPS**
Kompletní výsledky na www.normandy2014.com

www.kentaur.cz

10219

Uzdečka s angl. nánosníkem

vyrobená z kvalitní italské kůže, podloženy nátylník i nánosník, čelenka zdobená originálními elementy Swarovski v bílé, červené a modré barvě. Včetně plátěných otěží.
Barva: černá
Velikost: cob, full
Cena: 2790,-

10221

Uzdečka s angl. nánosníkem

podloženy nátylník i nánosník, tvarovaná dělená čelenka zdobená několika řadami drobných bílých kamínek. Včetně plátěných otěží.
Barva: černá
Velikost: cob, full
Cena: 1390,-

Najdete u všech datových prodejců jezdeckých potřeb.

JEZDEC, jezdecký čtrnáctidenní zpravodaj. Vydává Cyril Neumann, Zámecký areál Ctěnice, 190 17 Praha 9-Vinoř, tel. 603 517 242, fax: 286 855 407, e-mail: jezdec@jezdec.cz. Redakce: Cyril Neumann, Ilona Neumannová. S redakcí spolupracují J. Gebauer -jge-, Opava, E. Nesňalová -nes-, Brno, P. Loudová -lou-, V. Dvořák -dvoř-, K. Návojková, M. Kústková, J. Bělohlav, Z. Sedá, M. Svozil, V. Jáchimová. Tem. skup. 14 A/B 6, reg. značka MK ČR 6473. Podávání novinových zásilek povoleno Ředitelstvím pošt Praha č.j. NP 2893/1994 ze dne 20. 12. 94. Grafické zpracování + tisk studio BESR, Na Stezce 7, Praha 10.